

En stille glød i mørket

Allan Olsen

Forspil: ||: E | Esus4 :||

E Asus2 E
Når dagene endte og vi andre gik til ro
Asus2 E H7 Esus4
så sad han der alene i ternede futsko
længst væk i mørket, ingen talte til ham der
han sagde, en stund alene er det bedste man har

Vi hørte i mørket hans åndedrag der pev
støv og skidt i lungerne var en del af hans liv
han lod aftenen falde, mens han tændte sin cigar
Som en stille glød i mørket husker jeg min bedstefar

Han såede marken med myldrende frø
Der fløj ud i verden når vestenvinden føg
Han ku vente på regnen i uger i træk
som faldt så hårdt og nådesløst at alt blev skyllet væk

Men når regnen den faldt stille og vinden den holdt læ
så stod kornet til min skulder og så stod kornet til hans knæ
I den slags rige tider ku det nogen gange ske
at han nynnede i mørket når vi ingen ting ku se

hmmmm..... (nynnes frit over melodien)

I den slags rige tider ku man spørge om lov
til at kravle op til bedstefar, når man mente han sov
Det eneste vi skulle for at få lov at sidde der
det var at jage lidt med fluerne så de ikke kom ham for nær

Jeg husker den morgen da de bar ham ud
jeg hørte nogen tale om at rejse hjem til Gud
jeg hørte nogen græde et sted bag en dør
så bleg så jeg aldrig min bedstefar før

Og dagene ender og vi andre går til ro
længst væk i mørket står hans ternede futsko
Han talte ikke meget men jeg husker sætningen
at når alderdommen melder sig, blir mørket din ven

Han talte ikke meget men jeg husker sætningen
at når alderdommen melder sig, blir mørket din ven